

inden en af Landbrugsministeren fastsat Frist et Medlem af Nævnet, udnævnes ogsaa dette Medlem af Landbrugsministeren.

Saafrømt der forefindes behørigt Regnskab over Fangstudbyttet, kan Fangstindretningens Ejer kræve Udbyttet i de nærmest forudgaaende 3 Aar lagt til Grund for Beregningen af Rettighedernes Værdi. Dog er Fangstindretningens Ejer og, for saa vidt behørigt Regnskab over Fangstudbyttet savnes, tillige Fiskeriforeningen berettiget til at kræve, at Fangsten i de paafølgende 3 Aar lægges til Grund for Beregningen af Rettighedernes Værdi, i hvilket Tilfælde den Frist, som Kendelsen skal indeholde for Øvertagelsen, skal udstrækkes til 3 Aar. Den af Nævnet afgivne Kendelse kan indankes for Domstolene inden 4 Uger efter dens Afsigelse.

I Tvivlstilfælde afgør Landbrugsministeren, om den Del af Fangstindretningens Opland, som er undergivet Regulativ, er tilstrækkelig til, at Øvertagelsen kan forlanges af de fiskeriberettigede. Hvor intet Regulativ kan oprettes, jfr. § 21, 1ste Stykke, kan Landbrugsministeren meddele de fiskeriberettigede de samme Rettigheder, som efter denne Paragraf er tillagte Fiskeriforeninger med Regulativ.

De i Henhold til foranstaaende Bestemmelser erhvervede Fiskerirettigheder kan ikke afhændes uden Landbrugsministerens Samtykke.

§ 8.

I saadanne Dele af Søterritorier, som i Henhold til § 1, 8de Stykke, er inddragne under denne Lov, maa uden særlig Adkomst intet Fiskeri finde Sted nærmere ved *Aaers, Bækkes og Indvandes* naturlige eller ved Kunst frembragte *Udløb* eller Udmunding ved Middelvandstand end 200 Meter, naar Aaen, Bækken eller Indvandet ved Udløbet eller Udmundingen har en Bredde af mindst 3 Meter, og 100 Meter, naar Bredden er under 3 Meter. I lige Retning udfor Vandløbets eller Indvandets Udløb eller Udmunding skal der altid være uhindret Gennemgang til Fredningsbæltet paa en Strækning, der har en Bredde af mindst samme Størrelse som $\frac{1}{3}$ af Fredningsbæltets Grænselinie og en Længde af mindst 100 Meter. I øvrigt maa Fangstredskaberne ikke anbringes paa en saadan Maade, at der spærres for Fiskenes Opgang og Nedgang i Aaer, Bække eller Indvande. I Tvivlstilfælde afgør Landbrugsministeren, hvilket Sted der skal anses som et Vandløbs eller Indvands Udløbs- eller Udmundingssted ved Middelvandstand. Landbrugsministeren kan, hvor Forholdene efter hans Skøn maatte gøre det ønskeligt, fastsætte et større eller mindre Fredningsbælte end foran angivet samt fastsætte anden Retningslinie og anden Længde for den fredede Strækning end ovenfor angivet og i øvrigt nærmere bestemme Grænsen for denne.

§ 9.

Hvor Vand fra et af de i § 1, 1ste Stykke, omhandlede Vande ledes eller pumpes bort fra sit Løb for at anvendes ved *Engvandning* eller lignende, er de heri interesserede forpligtede til efter Begæring af Flertallet af de fiskeriberettigede i Vandløbet ud for de i vedkommende Engvandingsanlæg interesserede Arealer eller, for saa vidt Regulativ, jfr. §§ 19 og 20, er oprettet for det paagældende Vand, efter Begæring af Flertallet af de deri fiskeriberettigede Lodsejere at tilstede Anbringelsen af Gitre eller lignende for at forhindre Opgangen af Fisk og Fiskeyngel i Anlægget, saafrømt det af de i § 11 nævnte Myndigheder skønnes, at saadanne Foranstaltninger paa det paagældende Sted vil være nødvendige eller hensigtsmæssige. Der vil i saa Fald samtidig være at træffe Afgørelse om, hvorledes Gitrene m. m. skal indrettes og anbringes, og til hvilke Tider de skal være i Brug m. m.